

ПРЕС КЛИПИНГ

15-17. фебруар 2013.

НАСЛОВИ

Орбовић: Помоћи фирмама које имају перспективу;(стр.2)

Руси не долазе у Железару Смедерево;(стр.3)

Штрајк упозорења два синдиката Позоришта на Теразијама;(стр.4)

За пилетину - два сата рада;(стр.5)

Могућ и тотални штрајк на Теразијама;(стр.6)

Две трећине радника с „рупом” у стажу;(стр.7)

Банке потопиле бродоградилнице;(стр.8)

Мркоњић: Нема отпуштања запослених;(стр.9)

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/367897/Orbovic-Pomoci-firmama-koje-imaju-perspektivu>

Орбовић: Помоћи фирмама које имају перспективу

Председник самосталног синдиката Љубисав Орбовић сматра да ове године неће моћи да се реши проблем предузећа у реструктурирању, која имају рок до јуна 2014. године да заврше тај процес и пронађу стратешке партнере.

Он је изразио уверење да ће се о том проблему и евентуалном продужењу рока разговарати на седници социјално - економског савета крајем године.

- На седници социјално - економског савета до сада није било речи о продужењу рока за завршетак процеса реструктурирања, зато што је година тек почела, али крајем године, када би тај процес требало да се заврши, вероватно ћемо разговарати о томе” - казао је Орбовић новинарима у градској управи Крушевац.

Председник самосталног синдиката, који је разговарао са градоначелником Крушевца Братиславом Гашићем о привредној ситуацији у том граду, истакао је да се не може очекивати да предузећа у реструктурирању, која до сада нису успела да пронађу стратешке партнере, сада то успеју.

- Просто није реално, нити се може очекивати, да сва та предузећа, а у овом моменту их има 70, сада нађу стратешке партнере, а нису успела у последњих 12 година. Ја не знам да ли ће тај рок остати - јун 2014. године, али лично сматрам да је сувише нагло да се то пресече у једном моменту - истакао је Орбовић.

Он је додао да се синдикат залаже да држава помогне оним фирмама које имају програм, тржиште и перспективу, тако што ће им омогућити да раде, и да се онда приватизују, истакавши да субвенције за плате не воде ка добром решењу.

- Никада неће доћи до великог развоја, уколико нема један одређени број великих система, који ће моћи да повлаче посао за мала и средња предузећа - рекао је Орбовић и закључио да је то један од начина за покретање српске привреде.

ВЛАДА СРБИЈЕ СПРЕМА РЕЗЕРВНИ ПЛАН

Руси не долазе у Железару Смедерево

Гордана Булатовић

Руски “Урал вагон завод”, иако је најављено, још увек није спремио понуду за Железару Смедерево. Како је “Блицу” речено у Немањиној 11, више детаља ће се знати крајем овог месеца. Додају и да Влада “спрема и алтернативно решење - за сваки случај”.

Преговори са руским партнером, а који је на претквалификационом тендеру једини показао интересовање за куповину Железаре, требало је да започну средином овог месеца. Према последњим, незваничним информацијама из Москве, “Урал вагон завод” је одустао од идеје да постане стопроцентни власник смедеревске Железаре.

Урађене анализе указују им, тврде извори “Блица”, да је много боље уколико држава Србија, са “Урал вагон заводом” направи споразум о оснивању заједничког предузећа, сличном оном који данас имамо са “Фијатом” о производњи аутомобила у Крагујевцу.

- Таква идеја се помињала и приликом посете наше делегације Москви. Међутим, ништа слично званично нам није упућено - тврде извори “Блица” у Влади Србије.

Која су то алтернативна решења за Железару Смедерево, званично у Влади не желе да говоре. Сачекаће, кажу, до краја месеца. Али, незванично се може чути да је у питању улагање у нови програм Железаре који би омогућио да њени производи нађу купце у овом делу Европе, па и у Србији.

Данас Железара, практично, и не ради. Од две високе пећи, једна је на режиму тихог хода, док је друга потпуно угашена. Према тврдњама радника који одржавају погоне у Железари, висока пећ која се налази на режиму тихог хода може бити брзо покренута, док другој за поновни почетак рада треба најмање пола године.

Запослени, а њих има готово 5.000, налазе се на принудним одморима и добијају месечно 60 одсто просечне зараде. У почетку се, још у време владе Мирка Цветковића, мислило да држава може да преузме руковођење челичаном.

Међутим, нови менаџмент, након одласка Американаца, није успео да нађе нове купце, а прошлогодишњи снежни фебруар учинио је и да залеђеним Дунавом у Железару није могао да стиже репроматеријал.

Да подсетимо, плате у Железари Смедерево биле су, у време када је овај некадашњи гигант радио као део америчке компаније „Ју-Ес стил“, и 75.000 динара. Американци су из Смедерева

отишли тачно пре годину дана, продајући Железару држави Србији за долар. Да је на тржишту челика тренутно заиста велика криза говори и податак да „Ју-Ес стил“ већ месецима преговара и о продаји своје челичане у Кошицама у Словачкој у којој је запослено више од 11.000 људи.

<http://www.blic.rs/Kultura/Vesti/367630/Strajk-upozorenja-dva-sindikata-Pozorista-na-Terazijama>

Штрајк упозорења два синдиката Позоришта на Теразијама

Тањуг

Два реперезентативна синдиката запослених у Позоришту на Теразијама организовала су вечерас једночасовни штрајк упозорења (од 19 до 20 сати), тражећи оставку директора Михаила Вукобратовића.

"Репрезентативни синдикати нашег позоришта били су принуђени на штрајк упозорења ради заштите права запослених и интереса наше куће која има сјајан ансамбл, посвећен својој професији и нашем позоришту", пише у летку који је публици која је дошла на мјузикл "Зона Замфирова" подељен, уз извињење што ће представа уместо у 19,30 почети у 20 сати.

Синдикати траже да се утврди одговорност, пре свега директора, због "угрожавања социјално-економског положаја и безбедности и здравља запослених".

У обимном материјалу подељеном новинарима наводи се да нису исплаћене зараде за прековремени и рад на државне празнике, да се не плаћа надокнада за амортизацију личних инструмената чланова оркестра, да се око сцене пуши и конзумира алкохол...

Посебна ставка је оптужба за "несавесно пословање директора које је довело до проневере преко 13 милиона динара од стране раднице рачуноводства којој је директор од 2004. до 2012. био непосредни руководилац".

Представници два синдиката најавили су да ће, ако директор не поднесе оставку, за седам до десет дана поновити штрајк упозорења, са дужим трајањем него вечерас, а након тога предузети и друге мере.

Они подсећају да још од децембра 2011. године траже сређивање стања у Позоришту и да су о свему одавно обавестили Секретаријат за културу Београда, али, како указују, директор игнорише њихове захтеве, а Град "одуговлачи са решењем проблема".

Представници Самосталног синдиката и Синдиката музичких уметника окупљају 81 члана од укупно 145 запослених.

С друге стране, представници управе рекли су Тањугу да Позориште има 141 запосленог на листи коју финансира оснивач - Скупштина Београда и још пет које плаћа само Позориште, а да се за 74 запослена зна да нису ни у једном синдикату, из чега закључују да штрајкачи немају већину.

Вукобратовић вечерас није био присутан, а уметнички директор Жељко Јовановић изјавио је да се у синдикална питања не разуме нити му је то у опису посла, али и да не схвата разлоге штрајкача који доводе у питање рад најпосећенијег позоришта у граду.

- Уверен сам да су основни разлози постојања позоришта - представе, њихов квалитет и публика, као и да је мера успеха у позоришту таленат. Позориште на Теразијама све то има - нагласио је Јовановић, изражавајући наду да овакви потези неће растерати публику.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:419912-Za-piletinu---dva-sata-rada>

За пилетину - два сата рада

С. БУЛАТОВИЋ

Да би сустигао најплаћенијег радника у Европи, грађанин Србије треба да ради 7,5 пута више. За „фијат 500Л“ на послу 32 месеца, а за чоколаду нам је потребно пола сата

ПРОСЕЧНИ Данац за сат времена заради 25 евра и најплаћенији је у Европској унији. Исто тако просечни грађанин Србије за толику, бруто, плату мора да ради најмање 7,5 часова. Са зарађених 3,3 евра на сваких 60 минута, запослени у Србији боље су плаћени од колега у Бугарској, Румунији, Летонији, Литванији, Турској и Македонији.

Европска статистика је, међутим, користила податке из 2010. године, док је 3,3 евра бруто за сат рада просечни грађанин Србије зарађивао у децембру прошле године. Децембарски просек је традиционално значајно бољи, јер га поправља скроман број запослених који добијају бонусе. Само месец раније, бруто сат у Србији у просеку је вредео - 2,9 евра. Без обрачунатих пореза и доприноса, просечна сатница у Србији у децембру је вредела 266 динара, а у новембру 240 динара.

Колико смо далеко од европског стандарда најбоље илуструју подаци колико је мања потрошња намирница у Србији у односу на Европску унију.

ПАПРЕНО ЛЕТОЗА нови телевизор ваља радити најмање 36 дана. Под претпоставком да кошта око 55.000 динара. Исто толико просечног грађанина дели и од најскромнијег летовања. Оног за које је довољно 500 евра. Уколико су сапутници незапослени, неопходно време рада се умножава.

- У Србији се годишње потроши четири килограма говеђег меса, а у ЕУ 16,9 килограма - каже Војислав Станковић из Привредне коморе Србије. - Свињетине потрошимо 17,3 килограма, а ЕУ по 45,3 килограма. Мања је разлика у живинском месу, код нас 17,2 килограма годишње по становнику, а у Европи 23 килограма. Крављег млека попијемо по 57,8 литара, а Европљани по 90,4 литра. Потрошња путера у Србији је 200 грама годишње по становнику, а у ЕУ по 4,2 килограма. У Србији се чак 43,2 одсто месечних примања троши на храну. Нигде у ЕУ није тако. Тамо у просеку 18 одсто примања домаћинства иде на храну.

Од векне хлеба, мерено децембарском зарадом, просечног грађанина Србије дели 11 минута. Толико треба да ради да би зарадио 48 динара. За литар пастеризованог млека ради се најмање 20 минута, а за флашу пива - 16 минута. Шољица еспреса у кафићу кошта најмање 35 минута рада, а 100 грама чоколаде - свега пет минута мање.

А када се укрсте просечне плате са просечним ценама, Данцима је свакако боље. Према подацима „Еуростата“, ценовници у овој земљи су 42 одсто већи од европског просека, док су наши за 43 одсто мањи. Па и ако су нам цене два и по пута мање, то није довољно да сустигнемо стандард оних који зарађују седам и по пута веће плате. У Македонији су цене око 12 одсто ниже од наших, у Бугарској за око два одсто, док Румуни плаћају око три одсто скупље намирнице. Литванија је скупља за најмање девет одсто, а Летонија за 17 одсто.

<http://www.novosti.rs/vesti/kultura.71.html:419911-Moguc-i-totalni-straik-na-Terazijama>

Могућ и тотални штрајк на Теразијама

В. В. С.

Поводом штрајка упозорења, које су организовали синдикати Позоришта на Теразијама, огласио се и градски Секретаријат за културу - позивајући синдикате да одустану од штрајка

ПОВОДОМ штрајка упозорења, које су организовали Самостални синдикат и Синдикат музичких уметника Позоришта на Теразијама, у четвртак се у медијима огласио и градски Секретаријат за културу - позивајући синдикате да одустану од штрајка.

Као оснивач, Секретаријат у свом саопштењу истиче да су “у овом процесу већ направљени важни помаци”, да су о свему обавештени и да се од новембра прошле године ради на дугорочнијем решењу. Такође, подсећа се да је у Позоришту на Теразијама у току поступак контроле пословања који спроводи Агенција за буџетску инспекцију и да треба сачекати њихов извештај, као и да је предузето све што је потребно за омогућавање нормалног наставка рада Управног одбора ове куће.

- Уважавамо сваки допис, добили смо и овај и упознали Штрајкачки одбор с њим - каже Бранислав Јовић, председник Самосталног синдиката, поводом саопштења градског Секретаријата за културу. - Ипак, процењујем да све ово што се догађа, догађа се под “покровитељством” градске власти и секретара за културу, па их сматрам одговорним за ситуацију у нашем позоришту. Још у јулу прошле године поднели смо захтев Агенцији за буџетску инспекцију, са свом пратећом документацијом, а они су ушли на Теразије седам

месеци касније. Наши одбори одржаће поново састанак, али по свему судећи, штрајк упозорења поновићемо већ следеће недеље. Потом ћемо ићи и на тоталну обуставу рада.

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Dve-trecine-radnika-s-rupom-u-stazu.sr.html>

Две трећине радника с „рупом” у стажу

Од око 330.000 фирми и радњи у децембру је зараде и доприносе исплатило 95.000 послодаваца. Више од 97.000 послодаваца „заборавило” је да својим запосленима исплати зараде, док је плату без пореза и доприноса током децембра измирило око 6.000 послодаваца.

Две трећине радника у Србији има „рупу” у стажу, јер су остали без уплаћених доприноса за пензијско и инвалидско осигурање које је послодавац по закону морао да плати. Подаци пензијског фонда закључно с 31. децембром 2012. године, показују да је око 60 одсто послодаваца или 147.265 испунило обавезу и у року поднело пријаву за уплату пензијских доприноса за 2011. годину.

Послодавци, подсећа Јелица Тимотијевић, директор Сектора за односе с јавношћу у ПИО фонду, обавезни су по закону да до краја априла текуће године доставе пензијском фонду доказе о исплаћеним зарадама и плаћеним доприносима у претходној години. Она апелује на послодавце да не пропусте тај рок.

У поређењу са 2011. годином очигледно је, каже она, да се ажурност послодаваца у 2012. повећала, јер је већи број послодаваца доставио доказе о уплаћеним доприносима.

Према подацима фонда у 2011. години пријаву је поднело 93.668 послодаваца. Лане је тај број био за око 53.000 већи.

ПИО фонд је због неажурности и неодговорности послодаваца прошле године упутио 8.604 опомена, а њих око 5.074 је по добијању опомене поднело образац како би намирило доприносе за своје запослене. Пензијски фонд је због неподношења обрасца за уплату доприноса током 2012. године упутио 359 прекршајних пријава.

Од укупно 224.838 послодаваца који су поднели пријаву највише их је на подручју Београда – 93.816, Ниша – 20.200, Новог Сада – 15.416 и Сремске Митровице – 8.101.

Трајна и законска обавеза послодаваца је, истиче Тимотијевић, да плаћају доприносе за пензијско и инвалидско осигурање за све запослене. Уколико послодавац не буде поштовао рокове, што се сматра прекршајем, предвиђене су новчане казне од 10.000 до 800.000 динара за послодавца, а од 2.500 до 50.000 за одговорно лице. Неажурност послодавца основни је разлог због кога касне решења о пензионисању, напомиње Тимотијевић.

Фонд је омогућио послодавцима да обаве и електронску прелиминарну контролу М4 образаца, а до сада је више од 15.000 послодаваца користило услугу електронске контроле пријава, каже она.

Од око 330.000 фирми и радњи у децембру је зараде и доприносе исплатило 95.000 послодаваца. Више од 97.000 послодаваца „заборавило” је да својим запосленима исплати зараде, док је плату без пореза и доприноса током децембра измирило око 6.000 послодаваца.

Драгољуб Рајић из Уније послодаваца Србије каже да не треба очекивати драстичнији раст броја уредних послодаваца док се не изврши темељна реформа пореског система и то у делу опорезивања зарада.

– Ако се ништа не предузме, него се текстилна индустрија и даље буде опорезивала по истој стопи као дуванска или туристичке услуге, које имају неупоредиво већи промет, онда ће ускоро сваки други, а не сваки трећи радник остати без уплаћених доприноса, каже Рајић.

Ј. Петровић

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Banke-potopile-brodogradiliste.sr.html>

Банке потопиле бродоградилште

Привредни суд у Зрењанину банкрот прогласио на предлог Војвођанске банке и фирме „Бегеј холдинг”, чему су се успротивили бивши радници и мали акционари

Зрењанин – Бродоградилште „Бегеј” је банкротирало. Донедавно то нико није могао да замисли. У време највеће кризе, блокада, несташице девиза оно је све своје производе извозило и то баш на Запад. Пропаст фирме прате коментари да њој није било спаса, јер у рецесији ником није стало до нових бродова пошто ни они постојећи немају шта да превозе. С друге стране, радници кажу да је бродоградилште гурнуто у банкрот и да тако није морало бити.

Привредни суд у Зрењанину је банкрот прогласио на предлог Војвођанске банке и фирме „Бегеј холдинг”, највећих поверилаца. На рочишту су се банкроту успротивили бивши радници бродоградилшта и мали акционари, њих педесетак. Одлука о банкроту је донета након извештаја о финансијском стању у овом предузећу. Након обелодањивања банкрота бивши радници су изјавили да ће тражити од надлежних органа да преиспитају приватизацију фирме и да се темељно истраже потраживања највећих поверилаца, јер су, по њима, сумњива, и надувана. Они су такође истакли да су у сарадњи са стручњацима сачинили план реорганизације који може да опорави фирму.

Приватизација бродоградилшта основаног 1947. започела је 1991. по ондашњим законима и тада су радници купили 33,33 одсто капитала, а већински део од 67,67 процената је укњижен у државну својину. Када су нам уведене санкције појавили су се проблеми финансирања производње па је предузеће било присиљено да узима кредите код Војвођанске банке – Нови Сад, главне филијале Зрењанин.

– Кредити су били контролисани и водило се рачуна да се не узме више новца него што може да се врати, каже тадашњи директор „Бегеја”, а онда и представник малих акционара, Милан Вишњић. Он истиче да су са пословањем банке настали проблеми 1996. „када је она своје губитке почела да пребацује на привреду”. – Од августа 1997, када је дуг био 109 милиона динара, за пола године попео се на преко 927 милиона динара. По тадашњој пословној политици банке „Бегеј” је морао да за 30 процената од вредности сваког кредита купи акције Војвођанске банке. Све акције бродоградилшта у банци су нестале без трага.

Убрзо, већ у фебруару 1998. бродоградилште улази у стечај, а тада је оно у залихама имало 30 милиона немачких марака што је било много вредније од дуговања. За ондашње прилике

„Бегеј” из стечаја излази брзо, за мање од годину дана. Сви повериоци су пристали да им се за две године исплати 60 одсто од дуговања. Дакле сва потраживања су им умањена за 40 одсто, осим Војвођанској банци.

Она ће касније уступити та потраживања холандској фирми „К Дамен” за 8,8 милиона евра од којих ће, наводно, наплатити тек 600.000. Холанђани тим путем постају и власници 96,41 капитала „Бегеја”, а потпуно су заобиђена мишљења малих акционара, као сувласника предузећа. Међутим и фирма „К Дамен” је у Холандији ушла у стечај па је и ликвидирана, а у ликвидациону масу је ушао и зрењанински „Бегеј”. Тако је бродоградилиште припало фирми „Меркуриус Интернационал БВ”, такође холандској.

Милан Вишњић и мали акционари кажу да њих никада нико није питао за касније силне статусне промене предузећа, за издавање имовине у закуп разним фирмама којим се тешко улазило у траг. – По закону о приватизацији приватизовано је свега 3,5 одсто имовине бродоградилишта. Основно је питање хоће ли се након распродаје имовине из банкрота, на доковима „Бегеја” икад више појавити бродови?

Ђ. Ђукић

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/mrkonjic_nema_otpustanja_zaposlenih.4.html?news_id=255854

Министар саобраћаја обећао да ће реформа железнице бити завршена за два месеца

Мркоњић: Нема отпуштања запослених

АУТОР: М. Р. МИЛЕНКОВИЋ

Београд - Неће бити отпуштања радника запослених на железници, јер је од 2003. године до данас у том предузећу значајно смањен број запослених, рекао је јуче у Скупштини Србије Милутин Мркоњић, министар саобраћаја, током расправе о потврђивању измењене Конвенције о међународним железничким превозима (ЦОТИФ).

Он тврди да ће реформа железнице бити завршена у року од два месеца и да ће се стварати услови попут европских, али да је неопходно да постоји континуитете у улагању. Посланици су се сагласили са министром да је неопходно улагање у железничку инфраструктуру, али су га и подсетили да је наша железница на нивоу 19. века, а да просечна старост возова прелази 30 година.

Говорећи о значају предложене Конвенције Бранслав Митровић, посланик УРС-а, запитао је да ли је наша железница уопште способна да постане део те породице, када је од 3.809 километара пруга свега 1.247 електрифицирано, а само седам праваца је двоколосечно. Просечна брзина српских возова је 42 километра на сат, на само 3,2 одсто њих дозвољена брзина прелази 100 километара на сат, а на неким пругама брзина возова је због застарелих техничких параметара ограничена на 20 километара, објаснио је Митровић, додајући да је важно да парламент и влада донесу значајније одлуке како би се ови проблем решили.

Посланички клуб СПО-ДХСС указао је да се не може причати о стању у српској железници, а да се не упита ко је одговоран за такво стање и најавио да неће подржати ратификацију измењене Конвенције о међународним железничким превозима. А за ЛДП је, поред стања пруга у Србији, проблематично и питање дугова предузећа „Железнице Србије“. Према речима Јудите Поповић, задуживање за то предузеће се наставља, као и давање државних гаранција за кредите, а наставља се и запошљавање кадрова. Она је изнела низ примедби на рачун именована руководећих кадрова на железници, али и сумњу у њихову стручност.

По оцени посланика ЛСВ, железнички саобраћај је девастиран, а за економију једне државе важно је да се изгради модеран железнички систем, будући да је у многим земљама железница генератор развоја.